

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 8. uri zjutraj, večerje pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ . . . 9.— za vsa leta . . . 12.— „ „ . . . 18.—

Naročnine je plačevati naprej na naročbu brez priložene naročnine se uprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 av. izven Trsta po 4 av.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifa v petitu; se naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije so prosto poštne.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„7 edinosti je moč“.

VABILO

na javni narodni shod,

ki ga sklicuje pol. društvo „Edinost“

v prostorih gostilne gospoda Magajne v sv. Križu
v nedeljo, dne 24. januarija ob 3¹/₂ uri popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržiške okolice.
3. Eventuelni predlogi.

Tržiški in okoličanski Slovenci!

Sedaj Vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ sklicuje zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeležijo teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Za jednakopravnost na južni železnici.

Interpelacija poslanca Nabergoja v seji zbornice poslancev dne 19. januarja 1897. do ministra železnice.

Kakor znano, se od 1. januarja t. l. sem ne zvoni več o odhodih vlakov na kolodvorih in postajah. Potniki na kolodvoru v Trstu se kličejo o odhodu z besedo „Abfahrt“ in „Partenza“, kakor da bi se hoteli odpeljati le Nemci in Italijani, dočim so večinoma potniki navadno Slovani, ki morajo plačevati za vozni list isto svoto, kakor Italijani in Nemci. In vendar se ne jemlje nikakega ozira na Slovane.

Podpisani si dovoljujejo vprašati njeg. ekselencio gospoda ministra za železnice:

1. Ali je znano njegovi ekselenci, da se na kolodvoru južne železnice v Trstu in na nekaterih postajah v Primorski odhod vlakov naznanja potnikom le v nemškem in italijanskem jeziku, in da se pri tem le na večino potnikov ne jemlje ozira?

2. Ali je njeg. ekselencija pri volji ukreniti tako, da se bode odhod vlakov, toliko na kolodvoru v Trstu, kolikor tudi na vseh postajah v Primorski, naznanjal tudi v slov. jeziku, slovenski, oz. hrvatski?

Na Dunaju, dne 19. januarja 1897.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoški pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Risler je imel misel, da bi se deklica šla kam učiti, za jako važno. — „Le uči naj se česa,“ je dejala dobro duša. „Pozneje bode moja skrb, da jej kupim kako podjetje.“

In tista gospodičina Le Mire je baš govorila, da se misli v par letih podati v pokoj. To je bila ugodna priložnost.

Nekega jutra, nekega mižavega jutra v novembru, jo je peljal njen oče v Rue du Roi-Doré v četrto nadstropje stare hiše, ki je bila še stareja, še mračnejša od one, v kateri so stanovale naše tri družine.

Spodaj, kjer se je mostovž zavijal, je visela množica tablic z zlatimi napisi: „Tovrnica za skrinjice“, „Pozlačene verižice“, „Otročje igrače“, „Steklenina“, „Poročni buketi“, „Prodaja poljskih cvetic“, in čisto pri vrhu majhna, zaprašena tablica, na kateri se je v okviru iz obledelih biserov, steklenih grozdov in črešenj, svetilo košato me: Angelina Le Mire.

O iztirjevanju davkov. — Umesten nasvet.

Govoril poslanec dr. Laginja v seji zbornice poslancev dne 8. januarja 1897.

Visoka zbornica! Prihajam sedaj do besede kakor govornik „za“, pripomniti pa moram takoj, da bodem govoril le v svojem imenu, ker vsled tega, da sem bil le jaz sam še prijavljen za besedo, nimam prilike, da bi sintetizoval govore drugih gospodov.

Umeje se ob sebi, da se omejim le na malo toček, ker tudi parlamentarne razprave v nas hočejo ustrezati oni naglici, s katero se dela dandanes s parom in elektriciteto.

Govoril bodem najprej o načinu iztirjevanja davkov in o postopanju dotičnih davčnih oblasti nasproti davkoplačevalcem, in sicer pred vsem čisto na kratko o nekem slučaju, ki je značilen za tako postopanje in ki mi je bil nekako pred dvema leti predmetom interpelaciji, na katero poslednjo pa, kolikor je meni znano, se še ni odgovorilo do danes.

Ta okolnost, kakor tudi dejstvo, da dotična cesarska oblast še ni definitivno odločila o stvari, sta najboljši dokaz za to — ker sem trdil že o

Kakšna grda hiša!

Tu ni bilo videti prostorne veže Chèbeove, ki je bila sicer začrneta od starosti, a okno in lepi razgled na tvornico sta jo delala svetlejšo. Ozke stopnice, ozka vrata, vrsta četverkotnih, majhnih, mrzlih sob, in v zadnji stara devica s tujimi kodri in tkanimi črnimi polurokavicami, čitajoča umazan snopič „Časnika za vse“ in jako nevšečna videti, da jo kdo moti v čitanju.

S kratka, gospodičina Le Mire je vsprejela očeta in hčer, ne da bi ustala, dolgo je govorila o prejšnjih svojih razmerah, o svojem očetu, starem plemenitniku iz Rouerguea — koliko starih plemenitnikov je pač že rodil Rouergue! — in o nekem nezvestem oskibniku, ki jo je popihal z vsem njegovim imetjem. Gospodu Chèben, katerega so vsi obubožanci tako mikali, je bila takoj jako simpatična, in poštenjak je odšel oveseljen in obljubljeni, da pride ob sedmih zvečer po svojo hčer, kakor sta se bila dogovorila.

Gospodičina Le Mire je takoj odvedla novo učenko v sobo delavnice, ki je bila še prazna. Odkazala jej je mesto pred velikim predaljem, napolnjenim z biseri, bučikami in šili, pomešanimi s pogrošnimi snopiči kolportajskih romanov.

drugih prilikah — da je bilo utemeljeno ono, kar sem rekel v tisti interpelaciji in na kar se ni odgovorilo.

Tozadevno moram poseči malce nazaj. Odlokom c. kr. davčnega urada v Motovunu od dne 20. septembra 1879. št. 1821 naložilo se je na podlagi naredbe c. k. finančne direkcije v Trstu neki Luciji udovi Valentič Gardelin, da naj poravnava svoj zastanek na davku v znesku 196 gl. 39 nč., sicer da se sodnim potom prodajo nje zemljišča, na katera se je uvedla eksekucija. Udova, katere jeden sin je bil že takrat, ako se ne motim, v vojaški službi, dočim drugi sin ni mogel ničesar zaslužiti poleg rednega dela na polju, ni mogla poplačati tega in že istega leta je došlo do eksekutivne dražbe, in sicer baje radi dolga 702 gl. 66 novč., dočim je dotična naredba proračunala ostanek dolga na 196 gl. 39 nč. Prišlo je do sodne dražbe, na kateri se je dogodilo, da je neki veliki posestnik, neki sedaj že pokojni Cemerich iz Torre, kupil štiri parcele, da bi tako obkrožil svoje posestvo, to pa tembolj, ker je jedna teh parcel že takrat bila njegova last po nerazdeljeni polovici. Te štiri parcele so se mu prisodile v last za 125 gl. in on je položil ta znesek; ostalih 27 parcel — kakor pri nas navadno, malih parcel, vendar pa cela kmetija — kupil je glasom zapisnika od 22. januarja 1879., katerega natanjnen prepis imam tu pri sebi, c. kr. davčni urad v Motovunu za 1 gl. (Klici: Neverjetno!) in se se te parcele tudi prisodile v last davčnemu erarju.

Teh 125 gl. torej, katere je plačal Cemerich, je davčni urad pustil ležati kakor sodni depozit od leta 1879. do 1893., niso torej donasili nikakih obresti. Še le z dekretom od 18. junija 1895 št. 3666 okrajnega sodišča v Motovunu je bilo naloženo, da je izdati ta znesek. Kako da se je zaračunal, to še danes ni znano stranki. Glasom pobotnic, katere morem pokazati gospodom, ki se zanimajo za to, je stranka od 22. septembra 1880. pa do 5. decembra 1890. plačala okrogli znesek 800 gl. na te parcele, ki niso več bile njena last. (Čujte! Čujte!) Po izkazu o čistem prihodku in po mojem računu bi moral znašati

Sidonija je imela izbirati ven bisere in nizati jih na motvoze iste dolgosti, ki so se potem povezavali v zveznje za prodaj malotržcem. Sicer pa pridejo takoj ostale dame ter jej pokažejo natanjko, kaj jej je storiti, kajti da na kratko povemo, gospodičina Le Mire ni prišla za nobeno delo ter je svojo obrt nadzorovala od daleč, iz tiste zaduhle zadnje sobe, kjer je živela svoje življenje čitaje podlistke.

Ob devetih so prišle pomočnice, petorica velikih, blelih, ovenelih deklic, slabo oblečenih, a dobro počesanih, kakor sploh vse uboge delavke, ki gologlave hodijo po pariških cestah.

Dve ali tri so zdehale, mele si oči ter pravile, da se jim od utrujenosti vrti v glavi. Kdo ve, kako so prebile noč!

Slednjič so se spravile na delo za dolgo mizo, v kateri je imela vsaka svojo miznico in orodje. Dobile so majhno naročilo lišpa za žalovanje ter se morale požuriti. Sidonija, kateri je bila ravnateljica z glasom neskončnega nadvladanja odkazala nalogo ter jej pojasnila isto, je začela žalostno prebirati množico črnih biserov, črnih ribezljivih jagod in žalnih klasov.

(Pride še.)

predpis davkov z vsemi dokladi vred 17 gl. 50 nvč. na l-to, torej od leta 1879. do vključno 1896. circa 315 gl.

Ako k tem 315 gl. prištejemo še zaostanek prijavljen po oblasti v okroglem znesku 200 gl., bila bi stranka dolžna vsega ukupe 515 gold. na cesarskih davkih in vseh dokladah. A, kakor rečeno, glasom pobornic, ki jih imam danes v rokah, je ta stranka plačala ukupe nad 800 gl. na davkih te kmetije. No, najlepše, gospoda moja, pri tem je to, da davčni erar, to je davčni urad v Motovunu, ni hotel te kmetije, ker jo je vendar nekoliko preceno dobil, namreč za 1 gl., upisati v nove zemljiške knjige kakor lastnino erarja, ampak je pustil upisano staro stranko kakor lastnino, in jo je obremenil potem, dotični uložek, z vsemi možnimi zaostanki na davku; tako je razvidno n. pr., glasom nekega izpiska iz zemljiške knjige, uložek 156, iz Kastelirja — uprav za to gre tu —, da se je na zemljišče upisalo davčno breme 783 gold. 23 novč. od leta 1881., potem drugo, še prejšnje, kakor novo breme pod praes. 3. avgusta 1880. št. 3900, v znesku 1107 gold. 66 nvč., potem gromado bremen na dobro zemljiško-odveznemu zakladu istrskemu, katerega poslednjega pa je, po zaslugi vlade in po prizadevanju vseh deželnih zastopnikov Istre, smatrati poravnanim in kateremu stranka nič več ne dolguje. Ob takih okoliščinah bilo bi komaj verjetno, da so ta zemljišča opetovano zopet prišla na dražbo na prošnje davčnega urada v Motovunu.

(Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 24. januarja 1897.

Državni zbor. Zbornica poslancev je v sprejela predloge o kongru in predlog imunitetnega odseka o dolžnosti poslancev pričati na sodiščih o svojih govorih, izučenih v zbornici. — Posl. Gregorič je interpeloval o pobiranju takse za tlak v Trstu.

Grof Hohenwart in njegov klub. Povodom predstoječega zaključanja našega državnega zbora se vrši te dni na Dunaju več banketov v slovo. Klub konservativcev je naročil za sredo v hotelu „Imperial“ banket grofu Hohenwartu na čast.

Praška „Politik“ pravi, da je sedaj povsem gotovo, da grof Hohenwart ne bode več kandidoval ter da Hohenwartovega kluba ne bode več v novem parlamentu. Kajti ta klub se razdeli v štiri klube, ki bodo povsem nezavisni drug od drugega. Ti klubi bodo: klub konservativnih Čehov, jugoslovanski klub, klub katoliškega centra in pa zveza remanskih poslancev.

Javljeno je že, da bode Hohenwart pozvan v gosposko zbornico. V zbornici poslancev sedi že od leta 1872.

O gori omenjenem banketu čitamo v listih, da so udeležniki prirejali velike ovacije Hohenwartu, zlasti ga je proslavljali češki plemenitaš grof Palffy v daljšem govoru. Rekel je, da so to resni trenotki, ko se treba posloviti od ljubljene voditelja, od moža zgodovinske važnosti. „Sosebno mi češki poslanci — tako je vskliknil govornik — občutimo resnost tega trenotka, kajti z Vašo ekselenco ne zgubimo le svojega voditelja, ampak tudi zvestega in močnega prijatelja našega nareda“. — Grof Hohenwart je odgovoril, da se ponosom ozira na to, kar se je doseglo. Opominjal je konservativne življe, naj ostanejo tesno združeni, kajti v bodočnosti bode trebalo še več zločnosti nego v minulosti. — V imenu Slovencev je govoril poslanec Povše.

Italija v Afriki. Iz Rima poročajo, da italijanska vlada za sedaj ne nameruje poslati vojakov v pomoč v Afriko. Pooblastila pa je generala Viganò, da nabere Aškarcev kolikor se mu bode videlo potrebno.

Iz Tigrèja ni nikakoršnih vesti. Iz tega sodijo, da je položaj ob južni meji nespremenjen.

Različne vesti.

Jutranji shod v sv. Križu. Vsaki dan nam prihajajo poročila, po katerih smemo soditi, da se jutranji shod pol. društva „Edinost“ v sv. Križu povspe do impozantne manifestacije prave narodne volje. Jutri bode zaključena vrsta namerovanih shodov in mi smo od srca hvaležni Križanom, ki

so se toliko pobrigali, da se ta zaključek izvrši čim sijajneje. Čujemo, da se tudi mnogi meščanov pripravlja v sv. Križ. Prav tako.

Zahtevajte! Kakor znano, opominja poštni ekspedicijski urad s posebnimi listki, prilepljenimi na časopis, stranko, da dohaja zanjo ta časopis. Poštni urad v Trstu pošilja še danes te opomine („priznanila“) le v italijanskem in nemškem jeziku. — Ozirom na to preziranje pravic našega jezika od strani poštne oblasti pozivljamo naše slovensko občinstvo: zahtevajte, kar vam gre! — Kadar vam je prinesel poštni sluga tak opomin, prilepljen na slovenski časopis v nemškem ali italijanskem jeziku, nikar ne vprejmite istega, ampak kar na kratko povejte listonoši, česa zahtevate! Vemo sicer, da ekspedicijski v Trstu ni prijetno izdavat slovenske opomine, ker niti jeden tam nameščenih ljudi ne razume ni besedice slovenski. To pa ne briga nas, kajti menenje naše je, da občinstvu ni dolžnost, da bi se odpovedovalo svojim pravicam radi — nesposobnosti uradnega osebja za javno poslovanje. Saj plačujejo davke tudi naši ljudje. Ali meni morda sl. poštna oblast, da slovenski novci niso toliko vredni, kakor italijanski? Mi menimo, da so; saj vidimo, da davčni uradi isto strogostjo pobirajo slovenski denar, iz česar je sklepati s precejšnjo sigurnostjo, da je ta denar — dober! Ako pa je denar dober, morajo biti dobra tudi naša prava; zahtevajte torej!

V ilustracijo postopanja nekaterih organov na naši pošti naj služi tudi nastopno dejstvo: Včeraj predpoludne okolo 9. ure je hotel gosp. Fran Ogrizek iz Ljubljane kupiti na glavni pošti poštno spremnico slovenskim tekstom. Dotična gospica ga je vprašala začujeno v nemškem jeziku: „Kaj je to?“ Slovenska stranka je bila torej prisiljena govoriti v nemškem jeziku, ako je hotela dobiti slovensko tiskovino. Na to tiskovino je gospod Fran Ogrizek napravil slovenski napis, toda slovenske potrdnice ni mogel dobiti na oddajnem uradu. Njegove slovenski izražene zahteve dotični uradnik niti ni hotel poslušati. Stranka se je udala taoda tu in je ponovila svojo zahtevo v nem. jeziku. Vse zastoj, potrdnica se jej je izdala na nemško-laske tiskovini. Ker je bilo tam mnogo drugih strank in g. Ogrizku ni propuščal čas, da bi se prepiral nadalje, odšel je z nemško-italijansko potrdnico in z zavestjo, da je še mnogo uradnikov na c. k. pošti, katerim se niti ne sanja — da govorimo s poslancem Spindičem —, da že trideset let obstoje državni temeljni zakoni o enakopravnosti vseh narodov, v šoli, v uradih in v vsem javnem življenju.

A mi ponavljamo: Zahtevajte tega, kar vam jamčijo ti zakoni!

Občinske volitve v Trstu. „Indipendenteju“ poročajo, da je namestništvo poslalo županu dopis, s katerim pozivlja istega, naj se požuri s pripravi za volitve v mestni zastop oziroma deželni zbor. Te volitve se bode baje vršile že v drugi polovici meseca februarja. Ker se bode v mesecu marcu vršile tudi državnozbornske volitve, bomo torej imeli vročo volilno kampanjo ravno v predpustni dobi. Zlasti našega pol. društva čaka zares ogromnega dela. Ako hočemo, da se ta velika naloga izvrši koristno za našo narodno stvar, treba, da se dela lo. imo — vsi!

Iz Rojana nam poročajo, da je zasloveli, iz Tirola došli laske učitelj Vanzetta zapri za dve uri petorico učenk, ker so bile storile grozen zločin, da so spremile svoje mlajše bratce ali sestrice na „Božičnico“ v otroškem vrtcu družbe sv. Cirila in Metoda ter da so tam poslušale pobožne pesmice in govore nedolžnih otročičev. — Taka strast se obsoja že sama ob sebi, nočemo torej zgubljati nadaljnjih besed o tem. Le to bi radi vedeli, kako sodi veleč. g. župnik Jurca o takem postopanju najboljšega prijatelja svojega, kolikor jih ima v Rojanu! — In slednjič smo radovedni, da-li je kaj skrbelo dotične stariše, kje so jim bili otroci oni dve uri.

Goriška slovenska šola pred upravnim sodiščem. Predčera je razpravljalo upravno sodišče na Dunaju o pritožbi mestne občine Goriške zoper naredbo naučnega ministerstva, da je za slovensko ljudsko šolo zgraditi novo poslopje. Razsodba se objavi dne 19. februarja.

Poziv. Gg. načelniki narodnih društev Trsta in okolice, ki so dobili povabilo na prijateljski po-

govor glede prireditve skupnega koncerta na kerist „Družbi sv. Cirila in Metoda“, se naprošeni, da se vsakako blagovole udeležiti tega pogovora ali sami ali po svojih odposlancih. Pogovor se bode vršil jutri ob 10. uri predp.

Pomnoženje števila sodnijskih avskultantov. V popolnitev vesti, ki smo jo priobčili nedavno o tej stvari, doznajemo, da se v področju prizivnega sodišča tržaškega pomnoži število avskultantov od 30 na 40. Od teh jih bode dobivalo 18 adjutant po 600 gl., drugih 18 po 500 gl., 4 pa bodo brez adjuta.

„Slovensko pevsko društvo v Ptuj“ naznanja z ozirom na meseca avgusta 1896 objavljeni „Poziv slovenskim skladateljem“, sledeči uspeh: Došlo je v tekmovalje od 21 skladateljev 48 skladb in sicer 29 moških, 18 mešanih zborov in eden samospjev s spremljevanjem glasovirja. Primerjaje število letošnjih skladb z lanskimi mu je z veseljem konstatovati, da je njih število poskočilo za 23. Izid tekmovalja priobčimo, kakor hitro nam dojde poročilo ocenjevalcev. Odbor.

Produkcija soli v Piranu. Kakor v Kopru, tako je tudi v Piranu minolo leto produkcija soli zaostala daleč za proračunjeno množino. Erar je bil namreč piranskemu konsorcijsu naročil 213.344 meterakih stotov soli, toda vsled slabega vremena moglo se je producirati samo 100.835 84 mt. st., katerim je pristeti še preostanek 68.673 12 mt. st. od min. leta. Erar je prevzel zatorej le 138.652 72 m. st., vrednih 109.415 gl. 25 nvč. Konzorcij trpi torej 53.854 gl. 07 nvč. škode.

Poskušeni samomor v bolnišnici. 48letni težak Josip Mahor iz Trsta je že nekaj časa v tukajšnji bolnišnici. Bolan je vsled pijačevanja. Mož si je brzkone skrivaj preskrbel alkoholne pijače in se v deliriju izmuznil iz sobane I. bolniškega oddelka, nahajajočega se v I. nadstropju mestne bolnišnice, stopil na hodnik ter se vrgel z okna doli na dvorišče. Zlomil si je par kosti ter si pretresel drobje. Prenesli so ga v IV. oddelk bolnišnice.

Legár (ali tifus) v Bosni. V okolici Višegrada se je pojavil legár. Bolezen je nastopila epidemski. Zdravstvene oblasti sodijo, da je ta bolezen posledica povodnji, ki je bila nedavno v teh krajih. Deželna vlada je odredila vse potrebno, da zapreči širjenje epidemije in pa da jo kolikor prej možno uduši.

Odlikovanje veroučitelja princa Borisa. Knez Ferdinand bolgarski je podelil Borisovemu pravoslavemu veroučitelju, arkimandritu Jaslijnu, civilni red I. razreda za zasluge. To odlikovanje je baje odgovor na govorice, da nameruje knez Ferdinand izbrati svojemu sinu drugega veroučitelja.

Mažarsčina v cerkvi. V „Slov. listu“ čitamo: Nedavno smo poročali, da je sveta stolica nastopila zoper pomazarjenje cerkve na Ogerskem. Besede rimske stolice tičejo Malorusov. Malorusi so namreč imeli ves čas službo božjo v staroslovenskem jeziku. Mažarski vladi to ni bilo všeč. Dobila je grko-katoliškega škofa eperiješkega, Ivana Valija, na svojo stran in z njega pomočjo uprizorila boj zoper staroslovenski jezik. — Grkokatoliški Malorusi v Hajdudorogu šli so lani prosit ogerske ministre, da se mažarski jezik uvede v liturgijo grkokatoličanov. Kake je vlada to rada slišala, vidimo iz tega, da se je dne 27. julija 1896 vršila služba božja v mažarskem jeziku v vseučilišni cerkvi v Budimpešti. In te službe božje so si izprosili Malorusi! Mažarji so mislili, da je s tem za zmirom odzvonilo staroslovenskemu jeziku v njih državi. Toda hudo so se zmotili. Znani reasript kardinala Ledochowskega poučil jih je, da congregatio de propaganda fide ne privoljuje v to, da se uvede mažarsčina v liturgijo grkokatoličanov, katere so Mažarji že tako raznarodili, da se vni ne zaveda svoje narodnosti. Rimska stolica postopa danes ravno tako, kakor je postopala pred več nego tisoč leti, ko je blagovestnikama sv. Cirilu in Metodu dovolila opravljati službo božjo v staroslovenskem jeziku. Sveta naša blagovestnika sta bila največja rodoljuba, kar so jih imeli kdaj Slovani; bila sta velika politika slovanska. Hotela sta z uvedbo staroslovenskega jezika kakor liturgijskega jezika osvoboditi Slované od nemškega upliva ter jim zagotoviti narodni obstoj v Svato-plakovi državi. Vsled slovanske nesloge je razpadla ta država, uničeno je bilo delo, a Ciril Metodovi učenci se morali bežati iz Panonije v Bolgarijo.

Tako se je godilo pred tisoč leti Slovanom; danes se jim ne godi nič bolje. Povsod se nam zatira jezik, ker vedo sovražniki, da z jezikom pade tudi narodnost.

Mednarodna konferenca zoper kugo. Iz Rima je došla vest, da so pristale vse evropske države, tudi Angleška, na to, da se udeležé mednarodnega posvetovanja, ki bo v Benetkah v ta namen, da se sklene, kaj je storiti zoper kugo. Zagotavlja se pa, da se hoče Angleška energično upreti predlogom, zahtevajočim karanteno, zatvorenje indijskih pristanišč in jednako, kajti take naredbe bi hudo škodovala angleškimi trgovskim interesom. Obče znano pa je, da gre „razsvetljeni“, a strašno pohlepni Angleški nje gmotni interes nad vse.

Statistika samomorov na Dunaju. Minolega leta se je na Dunaju prostovoljno usmrtilo 396 oseb (318 moških in 78 ženskih). Več del teh samomorilcev se je obesilo (138 oseb), 110 se jih je ustrelilo, ostali pa so se utopili, zavdali itd.

Orožniki v boju proti delavcem. O izgreduh v rudnikih drž. železnice v Anini pri Harovici, županije Temešvarske, čitamo v listih nastopne podrobnosti: Uveli so tam nov kooperativni konzorcij v obskrbo delavcev. Delavcem ni bila po volji ta preosnova, ker jim je neugodna. Zahtevali so torej demonstracijami, da se odpravi. Sosebno ženske so se razgrevale za to ter ščuvale moške, naj priredijo splošen štrajk. Dne 19. t. m. zbrala se je velika množica delavcev in žensk pred ravnateljskim poslopjem ter priredila hrupno demonstracijo. Ker je izgredu postal gorji od ure do ure, pozvalo je ravnateljstvo orožnike v pomoč. Okolu 11. ure predp. je prihitelo 10 orožnikov pod poveljstvom jednega poročnika. V nastavljeni rabuki je nekdo s polenom prizadel poročniku priletno hudo rano na glavi. Na to so orožniki namerili karabine na množico. Oni demonstrantje, ki so stali v prvih vrstah in pobijali okna na poslopju, vrgli so se na tla. V istem trenutku počile so puške in kroglice so zadele bolj oddaljene vrste. Osem delavcev je padlo takoj mrtvih, 13 jih je bilo hudo ranjenih. Od teh sta kmalu zatem umrla dva, 4 ali 5 drugih, med tem jedna ženska, se bore s smrtjo. Večina ubitih so bili očetje. — Poslopje rudniške uprave je hudo poškodovano, okna pa so pobita vsa. Mrtlič ležé tam, kjer so padli. Med demonstracijo se je podala posebna deputacija k ravnatelju, ter zahtevala odpravo konzorcija. Položaj je jako ozbiljen ter se utegne splošni štrajk razširiti tudi na Rešico. V Anino je dospel jeden bataljon vojakov. Štrajkovcev je okolu 3.000.

Sodnijsko. 24letni težak Ivan Picco, italijanski podanik, je bil predvčerajšnjem oproščen obtožbe zaradi hudodelstva tatvine, toda obsojen zaradi prestopka na teden dni zapora.

29letni težak Josip Bergeč, pristojen v Postojino, je dobil zaradi tatvine 10 mesecev ječe.

22letni klepar Josip Pavšič, stanujoči pri sv. M. Magdaleni gornji, je dobil dva meseca težke ječe, ker je bil v svojem stanovanju skrivil vojaškega beguna, topničarja Rudolfa Slavca.

Koledar. Danes (23.): Zoročka Marije Device; Rajmund, spozn. — Jutri (24.): III. nedelja po razglasenju Gospodovem. Timotej, škof. — V ponedeljek (25.): Spreobrnitev Pavla, apostola. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 7. uri 40. min., zatoni ob 4. uri 46 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 5,5 stop., ob 2 pop. 6,5 stop. C.

Razprava proti morilecema pokojnega Ostromana

vršila se je v torek, dne 19. t. m. pred porotnim sodiščem v Gradcu. Že pred določeno uro shajala se je po hodnikih pred dvorano velika množica dijakov, Hrvatov in Italijanov, ki je zasedla potem do zadnjega kotička ves prostor namenjen za poslušalce. Ti so pazno in vstrajno zasledovali ves razvitek zanimivega procesa, ki je trajal nad deset ur.

Predsednik baron Neugebauer, otvorivši razpravo po običaju, je prečital obtožni spis državnega pravdnistva v Rovinju, iz katerega je bilo pesneti sledeče: Javni mir v naši pokrajini kalijo že delj časa ostudni narodni prepirci med hrvatsko in italijansko stranko. Tu imamo žalosten slučaj pred sabo, ko je narodna strast preslepila celó organe, poklicane, da vzdržujejo javni mir red.

Občinska stražnika v Malem selu (Mali Lošinj), Josip Radoslavič, po domače Martinčič, 44

let star, a Ivan Skopinič, s pridevkom Solat, 42let star, čula sta v nedeljo dne 2. avgusta min. leta ob 11! zvečer tri mladeniče, Josipa Oktavija Ostromana ter druga njegova Pičiniča in Glevaniča, sloneče na nekem nizkem zidu pri kavarni Albori, pevati poluglasno domače hrvatske pesmi. Stopila sta k njim ter opozorila jih, da danes že v drugič morata opomniti jih, da je pevanje prepovedano. Ostroman jima je odgovoril: „Če pojemo hrvatski, nam prepovedujete, ko pa so pred kratkem peli italijanski z različnimi godali in žvižgali, ste jih pustili pri miru. Ako smejo drugi peti italijanski, mora tudi nam dovoljeno biti hrvatski. Zavoljo tega me ne sme nihče dotakniti, jaz hočem ostati tu in peti makar do polnoči, čemo videti, kdo mi kaj stori.“ Ona druga dva izjavljata na to kakor priče, da je rekel stražnik Radoslavič: „Pojte laški, ne hrvatski, italijanski je dovoljeno, še 5 forintov ti dam, če pojše laški“. Pičinič pa ga je na to zavrnil: „Dobro, ako se sme peti talijanski, bomo pa mi peli hrvatski“, čemur je še pristavil Ostroman: „Pel bomo le hrvatski iz vsega grla“. Na to sta ga pa stražarja prišla za roke in ne da bi mu bila naznanila aretovanje, potegnili sta ga z sabo. Ostroman se je upiral, vrgel se na tla in skušal se iztrgati. Ali stražarja sta ga vzdignila siloma in vlekla naprej, med tem ko sta Ostromanova druga zadrževala svojega tovariša in vlekla ga nazaj. Tu je zaupil Ostroman stražarja: „Ako me ne pustite, Vas nabijem“, in res se mu je posrečilo osvoboditi se deloma in odskočiti en korak nazaj, ali stražarja sta ga takoj zalotila in potegnili naprej. Temu se je branil Ostroman na vse kriplje, skušal ju vgrizniti in je z nogama adrihal na levo in na desno, dokler si ni osvobodil eno roko in stražarja Skopiniča z vso silo vdaril s pestjo po čelu, da mu je kapa odletela, in potem ga je po licih do krvi opraskal. V tem hipu je Skopinič potegnil sabljo, sekal po nogah Ostromanovih, in ga dalje tolkel žnjo po hrutu in drugod, da je nesrečnež milo prosil, naj ga puste domov, kar so tirjali tudi okolistoječi, ogorčeni zbog neusmiljenega ravnanja. Ali stražarja sta ga tirala naprej in ta strašni boj trajal je že kach osemdeset korakov, dokler niso dospeli pred lekarno Colombis, obdani od velike množice, ki je vsaki hip naraščala. Tu so čule vse priče kričati Radoslaviča Skopiniču: „Daj mu jih ti, sicer mu jih dam ja z“, in iztrgal je sabljo iz nožnice ter začel sekati po nesrečnežu, ki je zmiraj bolj obnemogel. Državno pravdnistvo v Rovinju pravi da sta mu stražarja vzdignila roki, a Radoslavič je skočil predenj ter mu zabodel meč v srce! Z vsklikom: „Ubit, ubit sam, ubili su me“ zgrudil se je na tla in skoro v istem hipu je izdihnil. To se je zgodilo le par korakov pred stražnico, kamor sta mislila stražarja dovesti Ostromana, da ga zvežeta. Po sodbi okolustojedih sta bila sicer opravičena potegniti sablji, ker se jima je Ostroman tako silno zoperstavljaj, ali da sta ja uporabila na tak način, pravi obtožni spis, v to nista imela nikakoršnega povoda, zlasti, ko je bil Ostroman že skoro obnemogel. Radoslavič ga je zabodel prav nameroma, in Skopinič mu je pomagal pri umoru, s tem, da je Ostromana v teh hipu tdo držal. — To so lavne poteze, kakor nam riše dogodek državno pravdnistvo v Rovinju.

Prečital se je nadalje protokol, po katerem so našli zdravniki na vsem trupu umorjenega mnogo krvavih ptez, pričujočih, kako sta stražarja udrihala z sabljama brez obzira kam da zadeneta; vendar ni bila nobena teh ran smrtna ali nevarna. Ali ob robu prsih meč, med rebri, je zija- la globoka rana in segala v globočino. Osrčnik je bil prerezan in desni srčni prekat razparan, zaklopuice ranjene ter žila-plučna odvodnica predrt. Prisotna sodnijska zdravnika sta razložila, da tako grozno rano je povzročila zakrivljena sabljina ost, in sumiti je moral zatoženec od zdolaj gori. Na vprašanje predsednika, jeli možno nehoté zadeti ravno v ta opasni kraj, izjavila sta zdravnika, da ravno nemožno kaj takega ni, ali vendar je to silno čudno naključje, da je to nehoté zadel tako nesrečno. Iz protokola je nadalje razvidno, da sta bila obtoženca pač pobita, ali rane se ni našlo na njiju, ki bi bila kake važnosti — Predsednik je pozval obtoženca, da poročata o onem dogodku in se opravičita. Od tega hipa naprej moralo se je vedno le tolmačiti, med sodiščem, ki je

govorilo le nemški, in obtožencema in nekaterimi pričaini, ki so govorile le italijanski, ostale priče pa hrvatski. Radoslavič je pripovedoval, da je moral zabraniti pevanje po ukazu predstojništva, z ozirom na tamošnje letoviščnike, ki so želeli mira. On je odločno tajil one besede, s katerimi bi jih vspeodbujal peti italijanski; trdil je dalje, da Ostromana ni nikakor sovražil iz narodnih obzirov, pevanja Italijanov pa, o katerem se mu očita, da je ni zabranil, niti čul ni. Bil je primoran potegniti sabljo, kajti Ostromana da ni bilo več možno vzdržati in divjal je, kakor zbesnela zver. Moral je torej, da ga ukroti, raniti vsaj v roko; prvokrat, ko ga je mahnil, je zgrešil, in Ostroman ga je tedaj hudo ugriznil v roko. Na to ga je zopet zabodel, bilo je namenjeno v roko, ali kakor se je hitro pomikal, običal mu je meč v prsih. On je bil takrat strašno razbarjen, pri tem še nekaj vinjen, in jetnik ga je razjaril tako, da so se mu usta penila. Da bi bil on rekel Skopiniču: „Daghe, se no ghe daro mi“, se ne more spominjati. Ostroman je bil že celo leto hud nanj, ker, ko se je enkrat zoperstavljaj aretovanju in potem ubežal, odnesši kapo in sabljo načelniku stražarjev, ki je prišel njemu (Radoslaviču) na pomoč, je dobil za to 6 mesecev težke ječe. — To je pravil Radoslavič v svojo obrambo, goveril je italijanski in tolmač je prevel vsaki stavek v nemščino, isto tako je izjavil Skopinič, da se strinja z vsem, kar je rekel Radoslavič in pristavil je še, da je hotel takoj vkleniti Ostromana z verižico, ki pa mu je pala iz rok precej prvi hip, ko so bili še pri zidu, in ni utegnil več pobrati je. Dalje pripoveduje, da, ko je bil on potegnil sabljo, mu jo je Ostroman iztrgal iz rok ter skušal zlomiti jo položivši jo čez koleno, toda posrečilo se mu je pravčasno iztrgati sabljo. Ker ni bilo možno ukrotiti zbesnelega mladeniča, bil je primoran udariti ga s sabljo in storil je to le dvakrat in vsakikrat le na noge, kakor mu je dovoljeno po pravilih. On pravi, da ni znal v tem hipu, da je Radoslavič Ostromana zabodel. Oba obtoženca sta tajila odločno, da bi bila večkrat udarita s sabljo po jetniku; trdila sta dalje, da bil je Ostroman, ko ga je Radoslavič zabodel, še popolnoma krepek in se je premikal sem ter tja. Tudi nista vlačila zabodenega po tleh, nego nesla sta ga kakor bolnika. (Zvršetek pride.)

Odgovor na „odgovor“.

V.
(Dalje.)

Jaz pa bi vprašal, ali se v slovenski knjigi omenjena dva stavka dajeta samo tako izražati, ali tudi inače? In ako tudi inače, to kateri sposob je slavjansko-slovenski in kateri nemško-slavjanski? Prevedimo ta dva primera na ruski jezik: „K obednjé ja hožu každoje voskresenije, toljko inogda prihožu pozdnovato“, in: „Nadnjáh ja pošél k obednjé, i kogdá ja prišél v cerkovj, podumajte, kogo ja zastál v njej!“ V izvestnem slučaju, ki je izražen v primeru vis. o. Stanislava znakoma? mogel bi Ruski poslednji primer prevesti tudi tako: „Idú ja nadnjáh k obednjé i kogdá ja prihožu v cerkovj, podumajte kogo jo zastáju tam?“ Pozabodimo primere vis. o. Stanislava in prevedimo taista primere z ruskega nazaj na slovenski jezik. Prvi primer: K maši hodim vsako nedeljo, same da malo prepezo prihajam včasí. Drugi: „Ondan sem šel k maši, in ko sem prišel v cerkev, mislite si, koga sem našel notri“, ali pa: „Ondan grem k maši, in ko prihajam v cerkev, mislite si, koga tam nahajam?“

Kaj ne ti-le „prihajam“ in „nahajam“ temu ali drugemu ne bodo po volji? No zakaj se mora reči v prvem primeru „hodim“ in v drugem „grem“? Ali ta dva glagola nista tudi nedovršna? Rusko „prihožu“ in „nahožu“ sta vendar jedno in isto, kakor „prihajam“ in „nahajam“, pomen trpežev taisti — kako pa vendar Ruski umejo drug druga? Ako pa se ne sme reči: „včasí prihajam“, ne smelo bi se i reči: „včasí se umivam“. Vseh časnikov nikoli ne prebiram; vsega vinograda nikoli ne prekopavam; vselej zažigajo krese; včasí se on napija — ali ni to vse lih tako jasno in ali nima taistega smisla, kakor ako tu povsod postavite „dovršni sedanjik“?

„Vselej prihajam v cerkev o pravem

časni, „vselej prepisujem pisma“. — Kaj ne, vse jedno? Bomkavee v drugem slučaju postavi „prepišem“, v prvem pa „pridem“. No, ali „prihajam“ in „prepisujem“ označa, da v cerkev ni prišel vselej in da pisem ni vselej prepisal? Da je torej dejanje vselej ostajalo nedovršeno glede končnega rezultata?

„Kaplja iz votli kamen, ne ko dvakrat kane, temu ko dostikrat“, tega, pravi vis. o. Stanislav, ne da se izraziti nobenoj drugej obliki, razen „dovršnega sedanjika“. — Ruski pravi: kaplja v y däl bliv ajet kamenj ne siloj (non vi), no častym padanjem (ali po čestu, padaja). Torej: kaplja izvotljiva kamen, ne kapnuvši dvakrat — ali: ne dvakratnim kapanjem), no, dostikrat (no večkratnim kapanjem). Ali je to po slovenske, ali ne? A vendar ni bilo treba „dovršnega sedanjika“.

V slučajih, katere omenja Šuman v svojej slovniči, kjer govori o „dovršnem sedanjiku“, tudi ruski jezik rabi, da si ne tako čisto. Dovršni sedanjik, no ponavljam, da to ni sedanjik in kakega specialnega poklica to on ne spolajuje.

Kaj pa naj zaključimo iz vsega tega? Zaključimo, da nekateri Slovenci, t. j. oni, katere je nemška šola naučila misliti po nemški, in ki svoje nemške misli, kakor vedo in znajo, prevajajo na slovenski jezik, da bi ti Slovenci stvarili prav dobro, ko bi se lotili temeljitega izučanja ruskega jezika. Vse to nikogar ne more ovirati, bili oni o političnej Rusiji kakoršnega koli menenja, tembolj, ker ni od dobrega ni od slabega Rusiji ne bode ni toplo ni hladno: ono je neznanstvo velika in neznanstvo mogoča: ljubezen Slovenaev je ne uveliči in njih sovraštvo je ne umali. No jezik ruski je vreden, da se ga učite temeljito. To bode le vam na korist. Ako bi znal vis. o. Stanislav ruski jezik, ne videl bi najprej v njem „feldjegerov“, „galstuhov“ itd. in ne transkriboval bi: utla lodija porty pomočitu, zla žena žizni**) pogubitü, ker bi vedel, da to se čita „pomočiti“, „žizni“ in „pogubiti“, t. j. z nema popolno nobenega zvoka in more se celo opuščati v pisavi, kakor to dela Courtenay in mnogi drugi; z pa označa le mehkost predidodega soglasnika, n. pr. konj je slov. konj in delati ne delat', no delati. Kakor vsak blagorazumen Slovenec, misli tudi vis. o. Stanislav o skupnem slavjanskem knjižnem jeziku, mislim o njem tudi jaz; no pota, po katerih bi se došlo do cilja, mislim si jaz inče, nego-li on. On misli na zblizanje posameznih jezikov in zato n. pr. polaga Ruskim na srce, da bi začeli oni najprej bomkati; kaj pa naj bi Slovenci od Ruskih sprejeli, o tem molči sicer.

(Pride še.)

*) O. Stanislav pravi, da bi si po slov. nihče ne upal tako pisati. Eo zato imajo Slovenci v takih slučajih umetno, navadno brezmiselnost narejene besede, katerih živ kret ne umajo, ako jih ne poišče v slov.-nemškem slovarju. Hočete dokazev?

**) Ako je delati — delat', zakaj žizni ni — žizn'?

Najnovejše vesti.

Dunaj 22. V prepiru med deželo tržaško in naučnim ministerstvom radi poučevanja v verouku v viših treh razredih mestne realke se je državno sodišče izreklo nekompetentnim.

Dunaj 22. „Wiener Ztg.“ objavlja imenovanja deželnih glavarjev in njih namestnikov. Za zgornjo Avstrijo sta imenovana Kast in Dierzer; za Salnoevad Winkler in Schumacher; za Koroško Göss in Metnitz; za Predarlško Rhomberg in Ganahl.

London 21. Poročila iz Bombaya pravijo, da je položenje jako resno vsled kuge.

Rim 21. Papež je vsprejel danes v svečani avdijenci mnogo čle ov rimskega plemstva. Pohvalil je plemstvo na njega zvestobi do katoliške stvari, in je izrazil svoje veselje na tem, da vidi pred seboj toliko odličnih oseb, iz katerih srede so opetovano prihajali papeži. Zdravje papeževo je izvrstno.

Rim 22. Derviši se pomikajo proti Amidebu. Koncentrovanje Italijanov se vrši v popolnem redu.

Preizkusili in priporočili

so sloviti vsučilišni profesorji in zdravniki tinkturo za želodec lekarja Piccoli-ja v Ljubljani (Dunajska cesta), katere je ugodno učinkujoče, želodec krepijoče, slast in prebavljanje pospešujoče in telo odpirajoče sredstvo. Stekleničica velja 10 novč.

Trgovinske brzojavke in vati.
Bucimpešta. Pšenica za jesen — — — — — rženica za spomlad 1896 8.91 do 8.22 Oves za spomlad 5.98—6.02. Kš za spomlad 6.71—6.72. Koruza za maj-juni 1897. 3.87-3.88 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.40—8.45 od 79 kilo. 8.50—8.55. od 80 kil. f. 8.55—8.60 od 81. kil. f. 8.60 8.65 „ od 82 kil. for. — — — — —. Ječmen 6.16—8. — — — — — 6.10.

Pšenica: Ponudbe, povpraševanje in posel ničen Nobeden zaključek, čeravno je reba [5 nč. ceneje penujena. Vreme sneg.

Praga. Nerafinirani sladkor fer. 12—, maj 12-25 mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst z carino vred odpošiljatelj precej f. 32 — 32-25 Concasse 34—34-25 Četverni 35— — — — — V glavah sodih 36-75 mlačno Havre. Kava Santos good average za januar 62-75 za maj 63-80.

Samburg. Santos good average za marec 52-25 za maj f. 52-75, za september 54— za december 55.—.

Dunajska borza 22. januarja 1897

	danes	včera
Državni dolg v papirju	101.95	101.80
„ „ v srebru	102.05	102.05
Avstrijska renta v zlatu	123.15	123.30
„ „ v kronah	101.20	101.15
Kreditne akcije	874.—	874.35
London 10 lat.	119.80	119.85
Napoleoni	9.52	9.53
20 mark	11.74	11.73
100 italj. li.	45.25	45.25

Zahvala.

Podpisano predsedništvo izreka svojo zahvalo sl. odboru ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu, sl. občinstvu, ki je prispevalo za „Božičnico“, častitim gospodičinam, ki so brezplačno šivale obleke, odboru „Rojanskega konsumnega in posojilnega društva“ na prepuščenju dvorane za „Božičnico“, ter vsem onim, ki so sploh kaj pripomogli, da se je tako lepo izvršila naša otroška slavnost.

Predsedništvo podružnice družbe sv. Cirila in Metoda na Greti.
Fran Guštin, Josip Katalan,
tajnik. predsednik.

Javna zahvala

Hrv. akad. društvo „Velebit“ v Innsbrücku prijelo je letko prošlega leta sledeče novine: brez plačno. Agramer Tagblatt, Obzor, Narodne Novine, Posavska Hrvatska, Hrvatski Branik, Tjednik bjelovarsko križevački, Banovac, Vjesnik županije Virovitičke, Subotičke Novine, Narodni List, Jedinstvo, Katolička Dalmacija, Hrvatska kruna, Crvena Hrvatska, Pensiero Slavo, Naša Sloga, Bošnjak, Bosnische Post, Vienac, Dom in Svet, Nastavni Vjesnik, Vrhbosna, Pobratim, Hrvatska, Bollettino di archeologia e storia dalmata, Pučki list, Katolički list, Obrtnik, Seljak, Slovenski Narod, Edinost, Slovanski Svet, Domovina, Planinski Vestnik, Dom in Svet, Rimski Katolik, Ljubljanski Zvon — Narodni Listy, Politik, Velehrad, Narodne Noviny Niva — Swiet, Besjeda, Strahopud, Priroda i Gudi.

Za pol cene: Hrvatska, Svetožor. Smatrajoči si društvo osobito dolžnostjo, se najlepše zahvaljuje slavnim uredništvom in se priporoča za nadaljnjo njih naklonost. S odličnim spoštovanjem
Za odbor:

Ciril Kalebić cand. med., M. Crkvenac,
t. ž. podpredsjednik. tajnik.

ZELEZNISKI VOZNI RED.

a) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj, Divačo in na Dunaj
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v Herpelje (in od Herpelj brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlak ob praznikih
2.20 popol. v Divačo.

DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divače. Herpelj.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane.
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divačo.

b) Južna železnica (Postaja južno železnice.) Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštini vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštini vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v nabrežino, Videm, Rim.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— „ mešani vlak do Mürzuschlaga.
DOHOD:
6.48 predp. mešani vlak iz Mürzuschlaga, Beljaka, itd.

7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.20 „ poštini vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštini vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.54 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Še dober glasovir

ima na prodaj Anton Bitenc v Trstu, via Belvedere št. 55. Odda se tudi v najem po 2 goldinarja na mesec.

Išče se

mladenič trgovski pomočnik kakor potovalec naj se oglasi pri g. J. Klemencu. Umeti mora vse tri jezike.

Iščem mladega fantiča

za prodajalnico se žganjem.
KAROL COLJA, ulica Arcata št. 2.

Zgubil

se je v Barkovljah črn, precej velik pes, ki sliši na ime „Perun“. Kdor ga je našel, je naprosen, da ga dovede na upravništvo tega lista (Molin piccolo št. 3.) Dotični dobi primerno nagrado

Svoji k svojim!

Podpisani priporočam prijateljem in znancem svojo gostilno
v ulici Solitario št. 12
v kateri točim pristna vipavska vina
belo prve vrste po 40 novč. liter
črno „ „ po 44 „ „
Franjo Valetič, krčmar.

Zaloga vina

Antona Polley-ja v Sežani. Pristna bela in črna vina po 23 do 28 glđ. hektoliter. Pošilja in razprodaja se le od 50 litrov naprej.

Praško domače mazilo

iz lekarne
B. Fragner-ja v Pragi
je staro najprej v Pragi razbljeno domače zdravilo, katero ohrani rane čiste in varuje vnetja in bolečine manjša ter hladi. — V puščah po 35 in 25 nč. Po pošti 6 nč. več.
Razpošilja se vsak dan.
Vsi deli embalaže imajo zraven stoječo zakonito deponovano varstveno znamko.
B. Fragner,
lekarna „pri črnem orlu“, v Pragi
Mala stran, vogel Spornerejeve ulice 203.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria št. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

udanostjo
Vekoslav Grebenc.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija
Glavni dobitnik
75.000 kron v gotovini z odbitkom 20%
Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.